

A-KLINIKAT VAI MINÄ ELÄMÄLLE VIERAITA?

On vastoin etiikkaani ly-myillä nimimerkin suojissa. Mutta minulla on äiti ja lapsia.

Olen maalla asuva elinkautisia kartellut, siis vapaan ammatin harjoittaja. Nainen, äiti ja ajoittain JUOPPO.

Jo ensimmäinen känni 60-luvun alussa (19-vuotiaana) päättyi muistamattomuuteen. Koska alkoholilla on myös myönteisiä puolia, suren kovin sitä, etten voi nostaa onnittelumaljaa tai juoda kahta saunakaljaa. Siitä se usein lähtee!

Krapulan parantelun viinalla opin pohjoisessa edesmenneiden taiteilijoiden kanssa. Viina joudutti molempien varhaista kuolemaa.

Itsetuntoni on vaihtolämpöinen. Olen juonut näköalattomuuteen, nostaakseni kotvaksi itsetuntoa ja kutkutellakseni luovuuttani, sekä elämän rikkaudesta haltioitumiseen.

Kymmenkunta vuotta siten tutustuin ensi kerran A-klinikkaan. Oli ollut kosteita päiviä ja työkeikka päällä. Vieroitusoireet rutistavat ja ryskyttävät rintaa, joka solu huutaa lisää viinaa, ja tiesin vieroitusoireita hoidettavan psykenlääkkein. Mikä yllätys: A-klinikalta ei

lupattu lääkitystä, ennen kuin promilletaso on nolla.

Eivätkö A-klinikat *tiedä*, mikä on hentotahtoisen ainut vaihtoehto?

Se työkeikka hoidettiin hirmuisen ammattitaidon ja keskittymisen ja KALJAPULLOJEN kanssa. Muis-taakseni vähensin lääkintätasolle. On kaameaa juoda, kun ei haluta juoda, muttei muuten kykene palaamaan selviin, tehokkaisiin päiviin.

En suostu muistamaan, tiesinkö tarvitsevani apua aiemmin, mutta pari vuotta sitten lapseni jo tulivat keskenään toimeen ilman maksettua tai sosiaalisen vaihdon hoitajaa. Hakeuduin lähikaupungin A-klinikalle. Halusin tukea elämänmuutokselle. Halusin keskustelua tästä hetkestä ja huomisesta. Halusin kysymyksiä, joiden ensimmäinen vastaus on elämänvalhe ja myöhemmät vastaukset kipeitä, itkettäviä ja syyllisyyttä herättäviä. (Keski-ikäiset täydellisiksi kasvatettujen syndroomasta kärsivät ovat varsin valveutuneita syyllisyydentunnoissaan.)

Minulle tarjottiin ”kuiviltaan juomista” eli juomiseni historian selvittelyä. (Sekin on ihan OK – omalla ajalla, kotona.)

Minua palvellut henkilö totesi olevansa riittämätön terapeutukseni. Minulle olisi sopinut *asiantuntijoiden* eli raitistuneiden ja juomatapojen muutokseen pyrkivien naisten keskusteluryhmä, mutta julkisliikenteen aikataulut eivät sopineet.

Miespuolinen tuttuni tulee ”ymmärretyksi” A-klinikalla. Äiti kuoli, siksi hän juo. Isä löi potalla päähän kohta neljäkymmentä vuotta sitten, siksi hän juo. Entiset esimiehet ja työtoverit olivat v-maisia, siksi hän juo. Veljet ja sisaret eivät tue ja ymmärrä, siksi hän juo. Vain A-klinikalla häntä *ymmärretään*.

AB-kansalainen on viimeisin uudissanani: taustaltaan, koulutukseltaan ja sosiaalisilta suhteiltaan A-kansalainen, ekonomisesti ja osa-aikatyöllisenä itse-tunnonaan ja arvostukseltaan B-kansalainen. AB-kansalaisen perheen tulot henkeä kohti ovat kuukaudessa samat 1 500 markkaa, jotka A-kansalaiset maksavat vieroitusoireiden hoidosta vuorokaudessa yksityissairaalassa.

Ellei A-klinikalta saa ensiapua vieroitusoireisiin, on paniikkiahdistuksen lähin ja halvin ensiapu pitkäri-painen tai kapakka.

Lääkintä vain helposti lipsahtaa väärälle puolelle. Edesmennyt kirjailija kertoi kollegalleen hoitavansa krapulaansa kellosepän tarkkuustyönä.

– Kauankos olet parannelut?

– Kaksi viikkoa!

Siis tahtoisin, että A-klinikalta annetaan heikkotah-
toiselle krapulaiselle piikki
pyllyyn tai esucosta, lib-
riumia, diatsepaamia tai
vaikka plaseboa.

Ynnä toivoisin, että jokai-

nen A-klinikka varustetaan ainakin yhdellä henkilöllä, joka on raitistunut entinen juoppo tai muuten karski kysymään. Kyllä elämänsiskoilta saa vahvistusta ja ymmärtämystä juopottelun niin legaalisilta näyttäviin syihin: äijä ei maksa siittämistään, raha-asiat ahdistavat, omatunto ei anna lomapäivää tekemättömistä töistä muutoin kuin juopottelemalla, juoppo palkitsee itseään päivästä, juo saadakseen aivonsa sammumaan

työnteosta, nollaa kallonsa ison urakan päätettyään... Kyllä noita olen ymmärtänyt ja ymmärryttänyt!

ÄITI MAALTA

P.S. Maksani on voinut tois-
taiseksi erinomaisesti, kos-
ka syön ravinnossani K-,
A-, E-, C- ja B-ryhmän vita-
miineja. Ei ole yliannoksen
vaaraa. Silti *omatunto* voi-
mistaa krapulan vieroitusoi-
reiksi jo päivän kännäämi-
sen jälkeen.